

Chương 17

Quang rút điều thuốc đưa lên miệng và châm lửa hút. Tài nhìn khói thuốc toả ra và chau mày. Chàng vốn ghét mùi thuốc lá nhưng buổi họp này quá quan trọng. Không thể chỉ vì khó chịu Quang hút thuốc mà làm lỡ chuyện được. Ba người Tài, Tuyển và Quang đã hẹn gặp nhau tại khách sạn Hilton để bàn về chuyện đầu tư, một tháng sau ngày Tài nhận được cú điện thoại của Vương gọi sang từ Hà Nội.

Tài đã hỏi lại Vương:

- Tại sao chú nói mọi chuyện hòng cả. Tại sao lại nguy rồi?

Wương nói như người hụt hơi:

- Đổ Gia Thủ bị bắt rồi! Cả nhóm tụi em hơn mười người đều bị công an giữ chiều qua. Em ở Tuyên Quang mới về nên chúng nó chưa biết. Nhưng mấy xe công an vừa đến bao vây nhà em rồi. Em không thoát được đâu anh ơi!

Giọng Vương nghẹn lại như muốn khóc:

- Em có chuyện gì anh giúp cho hai đứa con em đang học ở Chicago. Phần tiền của em anh để lại cho hai con em....Trời ơi! Chúng nó phá cửa xông vào nhà em rồi!

Đầu dây bên kia điện thoại ngưng bật. Tài sững sờ như không tin vào tai mình. Vương và cả nhóm tham nhũng của Đổ Gia Thủ, bộ trưởng Bộ Thương Mại, đưa tiền sang Quận Cam này để đầu tư đã bị bắt hết đang phong trào bài tham nhũng đang lên như cơn sóng thần tại Việt Nam. Tài đã nghe phong phanh về việc này nhưng không ngờ Đổ Gia Thủ lại bị làm dè tể thần. Chàng nghe Vương khoe khoang tưởng Đổ Gia Thủ thế lực rất mạnh, không bao giờ có thể bị hạ bệ và tệt hơn nữa, lại bị đem hy sinh để mua sự an lành cho các tay tham nhũng gộc hơn trong chính phủ. Tiền đầu tư của nhóm này trong công ty Thiên Long chàng đang quản lý sẽ tính ra sao đây? Lại còn chuyện lập các tổ hợp công ty kiểu kim tự tháp đang do Tuyển và Quang xúc tiến sẽ như thế nào?

Bao nhiêu câu hỏi quay cuồng trong đầu óc Tài. Chàng chỉ biết có mình Vương và mọi việc giao dịch,

tiền bạc thanh toán đều qua Vương. Chàng chỉ biết sơ sai về nhóm của Vương do Đổ Gia Thủ cầm đầu nhưng chàng chưa hề nói chuyện hay gặp tên này. Nay cả nhóm bị bắt hết, ai sẽ là người liên lạc với chàng về việc đầu tư của công ty Thiên Long? Hay sẽ không có ai cả và số tiền 30 triệu mỹ kim giá trị của công ty sẽ về tay chàng? Tài lắc đầu. Không thể để ản như vậy! Đờ làm gì có chuyện hãn hũu đến thế! Mọi chuyện cứ từ từ, để theo dõi xem sao!

Tài nghe ngóng các tin tức về vụ án xử Đổ Gia Thủ và băng đảng tham nhũng trong bộ Thương Mại qua báo chí và một số nguồn tin thân tín chàng có từ một số người chàng quen biết trong chính quyền tại Hà Nội. Tất cả đều nói Đổ Gia Thủ kỳ này khó thoát, bản án tử hình làm gương gần như chắc chắn. Không hiểu có thêm bao nhiêu người khác trong nhóm của hắn sẽ ra pháp trường theo. Nhưng ai cũng nói tiền tham nhũng lên đến hơn trăm triệu Mỹ Kim đã bị tẩu tán ra xứ ngoài, nhiều phần sang Mỹ, nhà nước khó lòng thu hồi lại được!

Một tháng đã qua kể từ ngày Vương gọi điện thoại báo tin cho Tài. Vụ án tham nhũng kết thúc nhanh chóng, chưa bao giờ một vụ án lớn, nhiều người bị bắt lại được tiến hành xử án mau lẹ đến thế! Đổ Gia Thủ, người em là Đổ Kỳ Tú và ba người khác nữa bị kết án tử hình, trong đó có Vương. Một số bị chung thân, còn lại đều lãnh án tù 20 đến 30 năm tù. Bản án được coi là gắt gao nhưng nhờ thế lưỡng song chống tham nhũng dụi đi nhiều.

Tài nghe tin Vương bị xử tử thấy bồi hồi nhưng chàng đã lập ra một trust fund cho hai đứa con của Vương đang học tại Chicago và đã chuyển phần tiền của Vương là một triệu Mỹ Kim vào chương mục này, theo đúng lời xin của Vương. Nhưng số tiền còn lại của công ty Thiên Long sẽ về tay ai. Còn việc đầu tư khác của tổ hợp công ty giấy tờ đang tiến hành sẽ giải quyết ra sao? Tài thấy chàng cần có buổi họp với Tuyển và Quang.

Tuyển mở đầu:

- Hai anh Tài và Quang bây giờ chắc đều biết rõ rồi. Công việc đầu tư và lập hệ thống công ty cho số tiền hơn trăm triệu Mỹ Kim này là của nhóm Đổ Gia Thủ. Trong hơn mười công ty trên khắp nước Mỹ, chỉ có công ty Thiên Long do anh Tài quản lý là lớn nhất, chiếm đến một phần ba số tiền. Công ty chóp bu đặt tại Cayman Island có tên hai người Mỹ đứng đầu thực ra là tên giả. Hai người này chính là Đổ Gia Thủ và em là Đổ Kỳ Tú. Bây giờ vụ án xử tại Việt Nam đã xong, các người cầm đầu bị tử hình cả. Chúng ta phải giải quyết cho việc đầu tư và chuyện giấy tờ của các công ty thế nào để mọi sự ổn thỏa mới được. Anh Tài có ý kiến gì không?

Tài trả lời:

- Tôi chỉ biết phần tôi là công ty Thiên Long thôi. Việc giấy tờ của các công ty khác tôi không biết đến. Nhưng điều tôi muốn hỏi là công ty Thiên Long đã làm giấy tờ để trực thuộc công ty trên New York. Công ty tại New York là chi nhánh của công ty tại Cayman Island. Nhưng Đổ Gia Thủ và Đổ Kỳ Tú đã chết, bây giờ ai là người kiểm soát công ty tại Cayman Island?

Quang lắc đầu:

- Vấn đề này phiền toái không thể tưởng tượng được! Vì Đổ Gia Thủ và Đổ Kỳ Tú lấy tên giả để lập công ty tại Cayman Island, trên nguyên tắc dù hai người này đã bị án tử hình và chết tại Việt Nam, hai tên giả kia vẫn còn sống tại Cayman Island và công ty trên phương diện pháp lý vẫn còn đó.

Tài ngẫm nghĩ một lúc mới nói:

- Tôi thấy chỉ còn cách là khai phá sản cho công ty Cayman Island và công ty tại New York để sau cùng có thể rút hết tên các công ty của kim tự tháp mới có thể giải quyết chuyện giấy tờ này được.

Tuyển gật đầu:

- Tôi đồng ý với anh Tài! Để giải quyết chuyện giấy tờ sở hữu này, phải làm thế nào để khai phá sản các công ty chóp bu của kim tự tháp và phân chia tài sản lại cho các công ty con. Anh Quang thấy việc này có thể làm được không?

Quang cười:

- Chuyện giấy tờ gì tôi chẳng làm được. Nghề của tôi mà! Nhưng vấn đề chia tài sản này sẽ như thế nào?

Tuyển nhìn Tài, cặp mắt hơi nghi ngại. Tài nổi tiếng là người nhiều thủ đoạn ở đây. Tuyển vẫn gờm Tài từ lâu. Nhưng tài sản hơn trăm triệu Mỹ Kim này quá lớn. Và dịp may đã đến, không thể bỏ qua được.

- Chỉ có ba người chúng ta biết số tiền hơn trăm triệu đầu tư vào các công ty này ở đâu mà có. Bây giờ Đỗ Gia Thủ, Đỗ Kỳ Tử và cả nhóm cầm đầu đều đã chết, không ai khác biết được nguồn gốc của tiền đầu tư này. Tôi đề nghị chúng ta chia ba số tiền này sau khi giải quyết hết việc giấy tờ. Anh Tài nghĩ sao?

Tuyển chỉ cần hỏi Tài. Chàng đã bàn với Quang và hai người đã đồng ý với nhau từ trước.

Tài nhìn Tuyển và Quang. Chàng đoán trước thế nào Tuyển cũng đưa ra đề nghị này và đúng như vậy. Những tư tưởng lớn đều gặp nhau cả! Tài cười thâm nhưng mặt vẫn lộ vẻ trầm ngâm bí ẩn!

- Thực sự tôi chỉ cần công ty Thiên Long. Nếu anh Quang làm giấy tờ cho các công ty chớp bu của kim tự tháp khai phá sản hết và tài sản của công ty Thiên Long trở lại về tôi, tôi hoàn toàn đồng ý với các anh.

Tuyển gật đầu. Công ty Thiên Long có portfolio đầu tư hơn 30 triệu Mỹ Kim, là một phần ba số tiền tổng cộng. Thế là quá đẹp rồi. Chàng và Quang sẽ chia nhau mỗi người số tiền còn lại, ngót nghét 35 triệu Mỹ Kim cho mỗi phần. Những người làm ăn lớn đều hiểu nhau cả. Xê xích vài triệu Mỹ Kim cũng không nhằm nhò gì. Chàng thầm thán phục Tài. Hiểu biết nhiều, quyết định nhanh nhẹn, không tham lam đòi hơn thua từng chút. Không lạ gì Tài thành công lớn trong thương trường ở Quận Cam này!

Ba người đứng dậy bắt tay nhau ra về. Nâng vàng tại thành phố Anaheim, bên ngoài khách sạn Hilton sao đẹp thế! Nhất là khi cả ba người bỗng dưng có được thêm tài sản hơn mấy chục triệu Mỹ Kim bỏ túi cho ấm áp cuộc đời!